అంగ రక్షకుడు

వస్తుందేమో, వస్తుందేమో నని భయపడిన శ్రీముఖం రానే వచ్చింది. వచ్చిన శ్రీముఖం సీతాపతిని రామన్నపేటకు వెళ్లమని ఆదేశించింది.

చెంపకు చాపెటం తగిలినట్టుగా త్రుళ్లిపడ్డాడు సీతాపతి. అమ్మో, రామన్న పేట ! పేటగాదు, అది తనబోటివారికి పద్మవ్యూహం. లోపలికి వెళ్లచ్చు కానీ, భద్రంగా తిరిగి రావటం కష్టం !

సీతాపతికి స్వానుభవాలు లేని మాట నిజమే ! కాని కన్నవీ, విన్నవీ చాలా ఉన్నాయి.

విరు డీలాంటప్పుడు రామ్మూర్తి రామన్నపేటకు వెళ్ళొచ్చాడు. ఎలా వచ్చాడు ? అతడి దుస్తులన్నీ వెనుక భాగంలో నల్లటి, ఎర్రటి సిరా ముద్రలతో ఖరాబై పోయాయి. మ ధ్యాహ్న విశ్రాంతి సమయంలో ఓ తరగతి గదిలో పడుకుని కునుకు దీస్తుండగా, గోడకు తగిలించిన చొక్కాలో నుంచి ఎవరో పర్సును కాజేశారు. బస్సు ఛార్జీలకు ఎవరి దగ్గరో చేబదులు పుట్టించుకుని, వాడిపోయిన ముఖంతో తిరిగి వచ్చిన రామ్మూర్తి బస్సు స్టాండులో సీతాపతి కనుపించగానే ఖాళీజేబు చూపించి, ఓ కప్పు కాఫీ పోయించమని ప్రాధేయపడాడు !

మధురాంతకం రాజారాం

అప్పటికీ రామ్మూర్తి విస్మయమే కాస్త నయం ! నరసింహానికైతే దావుదప్పి కన్ను లొట్టబోయినంతపనైంది. రాయి రాయి కరిగే అర్థరాత్రివేళ ఎవరో తలుపు తడుతుండగా విని, మేల్కొన్నాడు నరసింహం. ఆతిథ్య మిచ్చిన గృహ స్థుడు తెరచిన కిటికీగుండా బయటికి చూచి వచ్చి "ఎవరో వస్తాదుల్లా వున్నారయ్యా నర సింహం ! వాళ్ల మీసాలూ, వాళ్లూ చూడ్డానికే భయంకరంగా ఉన్నారు" అన్నాడు ఏం చేస్తాడు నరసింహం ! పెరటి తలుపు తెరచుకుని పొలాల కడ్డంపడి నాలుగైదు మైళ్లు పరుగెత్తి, తెల్ల వారిన తరువాత ఓ బస్సును పట్టుకుని చచ్చి చేయంగల విన్నపాలతో యిల్లు చేరుకున్నాడు

చెప్పుకోగూడదు గానీ నీలకంఠానికి మెత్త మెత్తగా దేహశుద్ధే జరిగిందట. ఎప్పుడు ఎలా తిరిగి వచ్చాడో ఎవ్వరికీ తెలియదు. వారం రోజులు సెలవు వ్రాసి పడేయడం మాత్రం అందరికీ తెలుసు ! ఆ లోపల నొప్పులు తగ్గిపోవచ్చునని అభిజ్ఞ వర్గాల్లోనుంచీ గుసగుసలు వినిపించాయి.

అలాంటి రామన్నపేటకే వెళ్తబో తున్నది!

సీతాపతికి తిండి సయించడంలేదు నిద్ర పట్టడంలేదు ! లోడ్డుపైన మిత్రు లెవరైనా తారసిల్లితే మాట్లాడ్డానికి మనస్కరించదు. వాళ్లంతట వాళ్లే పలకరించినా బదులు చెప్పడా నికి మాటలు స్ఫురించవు !

కానీ అంధకారంలో ఓ ఆశాకిరణం మాత్రం కనిపిస్తోంది సీతాపతికి ! ఆ కిరణం వెంట బయ ల్దేరి, అది ఉద్భవించిన చోటుకు వెళ్తే అక్కడ కనిపించే వ్యక్తి పేరు అనంతమూర్తి అతడు రామన్నపేట నివాసి. స్థానికోన్నత పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడు. సీతాపతికి బాల్య మిత్రుడు ఉక్కుపిండం లాంటి మనిషి ! గిట్టలతో భూమిని గోరాడుతూ తల వంచుకుని పైకొచ్చే పోట్ల ఎద్దును కొమ్ములు పట్టుకుని నిలవేయుగల బాహు బలం అతడి సొత్తు. గ్రహాలు చాలక పాఠాలు చెప్పుకొనే వృత్తిలో ప్రవేశించాడు గానీ, సైన్యంలో చేరివుంటే ఈపాటి కొక దళపతి కావలసినవాడు అనంతమూర్తి !

సీతాపతి తన రాకను గురించి అనంతమూర్తి కొక జాబు వ్రాద్దా మనుకొన్నాడు. కానీ ఆలో చించగా జాబు వ్రాయకపోవడమే మంచి దనిపిం చింది అనంతమూర్తి ఎంతటి సాహసమూర్తో, అంతటి బద్ధకస్థుడు. ఇదేమిటీ బాదర బందీ అనుకుని అతడు తనకు రక్షణ ఏర్పాట్లు చేయ డానికి వెనుకాడినా వెనుకాడవచ్చు. చెప్పకుండా, పెట్టకుండా తుఫానులా వెళ్లి పడితే వూ ఆ అన డానికి వీల్లేకుండా అతడు తన అవస్థ ఏదో తాను పడక తప్పదు !

కానీ ఆశ్చర్య మేమిటంటే సీతాపతి గమ్య స్థానం చేరుకునేసరికి అనంతమూర్తి అతడి రాక కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్టే కనబడాడు.

"రావా సీతాపతీ ! నేనూ అనుకుంటూనే ఉన్నా లిస్టులో నీ పేరు కనిపించింది. నువ్వు స్నేహితాన్ని విస్మరించేవాడివి కాదని తెలుసు ! మన యింటి కొక అతిథి రాబోతున్నా

మగవారికి మాత్రమే

సామాజిక, వ్యక్తిగత, ఆర్థిక దృక్కోణాలనుంచి, ఈ నాటి వైవాహిక వ్యవస్థకు ప్రధానమైన కొన్ని అంశాలను ప్రస్తావించటమే ఈ ప్రశ్నావళి లక్ష్యం. ఈ సూచనలకు "అవును", "కాదు", అని మాత్రమే మీరు సమాధానాలు చెప్పుకోవాలి. అన్నింటికీ సమాధానాలు చెప్పుకున్న తరువాత, మీరు ఏ వర్గానికి చెందినవారో 61వ పేజీలో చూచి నిర్ణయించు కోండి.

ఈ ప్రశ్నావళి 40 సంవత్సరాలలోపు వయస్సుగలవారి కోసమే నిర్దేశింపబడింది. మీకూ ఈ అర్హతఉంటేసరే. సమా ధానాలు చెప్పుకునేటప్పుడు నిజాయతీని పాటించాలని మాత్రం మరిచిపోకండి

1. వివిధ విషయాలపై తరుచు మీరు మీ భార్యతో దీర్ఘంగా వాదిస్తూ ఉంటారు.
2. కుటుంబంలో ప్రధాన సంపాదనాపరులు మీరే; అయినా ఇంటి అవసరాలకు కానివ్వండి, మీ సొంతానికి కానివ్వండి డబ్బు ఖర్చు చేయవలసి వచ్చినప్పుడల్లా విధిగా మీరు మీ శ్రీమతితో సంప్రదిస్తారు

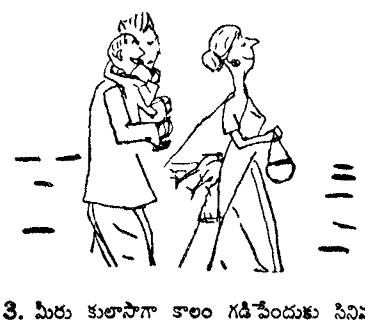

3. మీరు కులాసాగా కాలం గడిపేందుకు సినిమా లకో, పార్కులకో, తదితర చోట్లకో వెళ్లి నప్పుడల్లా మీ భార్యా పిల్లలు మీ వెంట వుంటారు.
4. మీ సతీమణికి మీ మిత్రులందరితోనూ పరి చయం ఉంది. అలాగే ఆమె మిత్రులతో మీకూ పరిచయం ఉంది.
5. గృహ కృత్యాలలో మీరు మీ భార్యకు తోడ్ప డుతూ ఉంటారు.
6. మీరు మీ శ్రీమతిని పుస్తకాలుగాని, లేక ఆమెకు ఇష్టమైన రచనలుగాని చదవమని సాధార ణంగా ప్రోత్సహిస్తూ ఉంటారు.
7. మీ ఆదాయానికి సంబంధించిన వివరాలన్నీ మీరు మీ ఆవిడకు చెబుతారు.
8. అప్పుడప్పుడు మీరు మీ సతీమణికి చిన్న చిన్న కానుకలు ఇస్తూ వుంటారు.
9. మీరు మీ ఇబ్బందు లన్నింటినిగూర్చి మీ అర్ధాంగితో చర్చిస్తారు

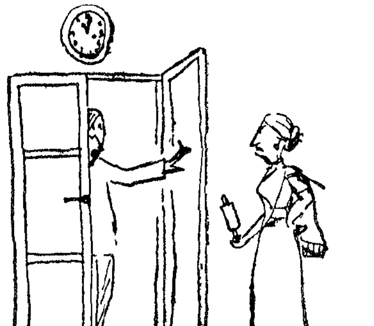

10. సాధారణంగా సాయంత్రం 6 గంటలకల్లా మీరు ఇల్లు చేరుకుంటారు.

అని మా ఆవిడతో చెప్పాను గూడా ! .... ఇదిగో ప్రభావతీ ! మా సీతాపతి వచ్చేశాడు. అయిదు నిమిషాల్లో కాఫీ తయారు కావాలి .... "

తన కిలాంటి ఘన స్వాగతం లభ్యం కాగలదని కలలోనైనా అనుకోలేదు సీతాపతి. మిత్రుడి ఆదరణలో అతడు ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోయిన మాట నిజం ! కానీ ఆ స్వాగతం తాలూకు సంబరంలో అతడికి తన చుట్టూ ముట్టేవున్న పరిస్థితులను మరిచిపోయేపాటి మైమరపు కలిగిందని చెప్పడానికి మాత్రం వీల్లేదు ! అవకాశం దొరకగానే అతడు మెల్లగా ప్రారంభించాడు—

"ఎలాగో వచ్చేశాను అనంతమూర్తీ ! వచ్చి నీ గొడుగు నీడలో పడిపోయాను. ఇక్కడి కెలాగైతే వచ్చానో, అలాగే నన్నిల్లు చేర్చే భారం నీది !"

ఓశ్, అదెంత పని—అన్నట్టుగా శిరఃకంపనం చేస్తూ "నే నదంతా ఆలోచించానులేవోయ్ సీతాపతీ ! నీకు మరేం భయంలేదు. నీ అదృష్టంకొద్దీ నా కీసారి సూపర్‌విజన్ వర్కు లేకుండాపోయింది. పరీక్షలు పూర్తయ్యేసరికి నేను గేటుదగ్గరుంటాను. నువ్వు బయటికి రాగానే మన మిద్దరమూ కలిసి టక్కా యింటి కొచ్చేస్తాము. అంతే, ఆ తరువాత మరునాటి ఉదయం తొమ్మిదిన్నర గంటలకే నువ్వు లోకానికి కనిపించడం ! అప్పుడైనా ఒంటరిగా కాదు. స్కూలు కాంపౌండు దాకా నేను నీడలా నిన్ను వెన్నంటి ఉంటాను. నువ్వు లోపలికి వెళ్తావు. మళ్లీ నువ్వు బయటి కొచ్చేసరికల్లా నేను గేటుదగ్గర హాజరు !" అన్నాడు అనంతమూర్తి.

విస్మయచకితుడైపోయాడు సీతాపతి. తన పూర్వజన్మ సుకృతమంతా ఒక్కుమ్మడిగా లేచివచ్చి అనంతమూర్తి రసనాగ్రాన నిలిచి అతడి నోట ఆ మాటలు పలికిస్తున్నట్టుగా తోచిం దతనికి ! ఆ ఆనందంలో సీతాపతి కా యింటి యిల్లాలు అన్నపూర్ణలా కనిపించింది. ఆమె తీసుకొచ్చిన కాఫీ కషాయం అమృతంలా రుచించింది.

కాఫీ సేవించిన తర్వాత స్నానాల గదిలోకి గెంటబడ్డాడు సీతాపతి. అక్కడ ఓ అండా నిండుకూ కాగుతున్న వేడినీళ్ళు, అప్పుడే బజారు నుంచి వచ్చినట్టున్న కొత్త సబ్బుబిళ్ల, యింకా చాకలి మడతలు చెరగని తెల్లటి టవలు అతని కా యింట్లో జరగబోతున్న ఆతిథ్య మర్యాదల స్థాయిని తమ తమ మూగ గొంతుకలతో తెలివిడి చేస్తున్నాయి. స్నానంచేస్తూ ఆలోచనలో పడ్డాడు సీతాపతి. పెట్టిన దినములలో నట్టడవుల్లోనైనా కామితార్థాలు లభ్యం కావడమంటే యిదే కావచ్చు. కాకపోతే అనంతమూర్తి తనతో ఒకటి, రెండు నిమిషాలు మాట్లాడి, వీధివైపు గదిని బసగా చూపించి, హోటల్లో భోజనం చేసివచ్చి ఆ గదిలో పడుకోమని చెప్పి ఉండినా తా నాశ్చర్యపడి ఉండే వాడు కాదు. అనంతమూర్తితో తనకు గాఢమైన స్నేహానుబంధాలేవీ లేవు. స్నేహ మనడంకన్నా కొన్నాళ్లపాటు రెండు కుటుంబాలు ఒక వీధిలో ఉన్నందువలన కలిగిన పరిచయమని చెప్పుకోడమే సమంజసం ! ఆ కారణాన్ని పురస్కరించుకొని అనంతమూర్తి తన రాకను గురించి ముందుగానే వూహించి, అపాయాలు దరిచేరడానికి వీల్లేకుండా

ఎడతెగని ఆలోచనతో సీతాపతి తల దిమ్మెక్కిపోయింది. భోజనకాలం మధ్యమధ్యలో హరినామస్మరణంలా అతడి ఆలోచనలు అనంతమూర్తి మరదలిమీదికి ప్రసరిస్తున్నవి. ఆమెకు బొత్తిగా ఇంగ్లీషు రాదంటాడు అనంతమూర్తి. ఎందుకురాదు? ముద్దారనేర్పిస్తే ముదితలు నేర్చుకోలేని విద్యే లేదుకదా! అందునా వాళ్ళనాన్నగారికి ఇద్దరే కుమార్తెలు. ఏడెనిమిది ఎకరాల మాగాణి. పదివేలరూపాయల రొక్కం వడ్డీకి తిరుగుతూంది...

తనకోసం కట్టుదిట్టమైన బందోబస్తు విధానాన్ని రూపొందించి ఉన్నాడంటే ఇదంతా తానింటి దగ్గర బయల్దేరిన వేళా విశేషం కాక మరేమవుతుంది ?

స్నానంచేసి సీతాపతి ఈవలి కొచ్చేసరికి బాగా చీకటి పడిపోయింది. ఇల్లంతటా దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. అనంతమూర్తి హాల్లో వాలు కుర్చీలో మేను వాల్చి, కుర్చీకి అల్లంత దూరాన చాపమీద కూర్చున్న అమ్మాయికి యింగ్లీషు పాఠం బోధిస్తున్నాడు.

"అప్పుడే స్నానమైపోయిందా సీతాపతీ ! రా, కూర్చో రాక రాక యింత కాలానికి వచ్చావు. నీతో కాసేపు యిష్టగోష్టి జరపాలనే ఉంది. కానీ ఏం చేయమంటావు చెప్పు ! ఈ అమ్మాయి రేపు పరీక్షకు కూర్చోబోతోంది" అన్నాడు అనంతమూర్తి.

"అలాగైతే నేను గదిలో కూర్చుని చదువుకుంటానులే బావా !" అంటూ ఆ అమ్మాయి పుస్తకాలు సర్దుకోసాగింది.

"వద్దొద్దు. కూర్చో హేమా ! మా మాటలకేమి ! రే పెప్పుడైనా తీరిగ్గా మాట్లాడుకోగలము. ఆ మాటకొస్తే ఈ పరీక్షలు గూడా రేపటి కొచ్చి రేపటికే ముగిసిపోయేవి కావనుకో ! కాలచక్రం తిరుగుతున్నంతకాలం యివి మార్చిలోనూ, అక్టోబరులోనూ అలాగే మళ్లీ మళ్లీ వస్తుంటాయి. కానీ గ్రహపాటు పొరబాటుగా మారి, అలవాటుగా పరిణమించకుండా ముందుగానే జాగ్రత్తపడడం మంచిది .... "

మంచుదెబ్బ తిన్న తమ్మి పువ్వులా ఆ అమ్మాయి ముఖం ముడుచుకుపోయింది. చిన్నబోయిన ముఖం సీతాపతికంట బడుతుందేవేమోనన్న కించపాటుతోనే గావచ్చు, ఆమె అవతలి వైపుకు తిరిగి కూర్చుంది.

"చూచావా సీతాపతీ ! ఇదీ వరస ! పరీక్షలు రేపు గదా ! ఈరోజు పుస్తకం చేతికి తీసుకుంటే 'సబార్డినేట్ క్లాసంటే ఏమిటి బావా ? అదెలా ఉంటుం'దని ప్రశ్నిస్తుం దీ విద్యార్థిని. ఇంక నేనా సబార్డినేట్ క్లాసును తీసుకొచ్చి దాని రంగూ, రుచీ, వాసనా యిలాంటివని ఎలా విశదపరచగలను చెప్పు ! ఆకాడికీ రెండు మూడు రోజులనుంచీ ఎక్స్‌పెక్టెడ్ కొశ్చన్స్ డిక్టేట్‌చేసి, వాటికి జవాబులు వ్రాయిస్తున్నాను. అవేం జవాబులు సీతాపతీ ! నామరూప గుణరహితుడైన భగవంతుడికి మల్లే ఆ వాక్యాల్లో కర్త, కర్మ క్రియలు లేవు. ఎండమావిలో నీటికి మల్లే ఆ పదాల సముదాయానికి అర్థంలేదు. పటిష్టమైన ప్రభుత్వానికి నోచుకోని దేశంలో చెలరేగే అరాచకాలకు మల్లే ఆ కాగితాల్లో ఎక్కడ బడితే అక్కడ కాపిటల్ లెటర్సే! ఎక్కడ చూచినా కామాలే ! ఎక్కడ చూచినా ఫుల్‌స్టాపులే ! మనవాళ్ళు కవుల్ని నిరంకుశులంటారు. కవులు నిరంకుశులైతే వాళ్ల పాపాన వాళ్లే పోతారు. కానీ, ఈ విద్యార్థుల సంగతి అలా కాదు. వీళ్ళు మన దుంప తెంచేస్తారు .... "

ఆవిధంగా తన ప్రసంగాన్ని ఎంతసేపైనా కొనసాగించేవాడే అనంతమూర్తి. ఈ విమర్శ యిలాగే మరికొంతసేపు కొనసాగితే యిప్పటికే కళ్లనీళ్ల పర్యంతమై పోయివున్న ఆ ముద్దరాలు బావురుమని ఏడ్చేస్తుందేమోనని గూడా భయపడ్డాడు సీతాపతి. కానీ అంతటి ప్రమాదం వాటిల్లేలోపుగా, అనంతమూర్తి భార్య యిక్కడ స్వయంగా కలుగజేసుకుంది.

"చాల్లెండి మీరు మరీనూ ! అప్పటికి చదువుకున్న చదువంతా తల్లి కడుపులోనే నేర్చుకొచ్చి కట్టు మాట్లాడగలరు మీరు ! ఇలా హడలగొట్టేస్తే అదింక పరీక్ష లేం వ్రాస్తుంది ? భోజనంచేసి హాయిగా పడుకుని నిద్రపోదువుగానీ, నువ్వు లేచిరా హేమా ! .... పరీక్షాతే అవుతుంది. కాకపోతే కాదు. ఆ కాబోయే మొగుడు సర్టిఫికెట్టు చూచే పెళ్లి చేసుకుంటా డేమిటి ? దానికేమండీ, బంగారంలాంటి పిల్ల ! .... "

"ఎటొచ్చీ చెడిపోయినవాళ్లం మేమే నంటావా ప్రభావతీ !" విస్తుపోతున్నట్టుగా అడిగాడు అనంతమూర్తి. బదులు చెప్పకుండా ఆవిడ వంట గదిలోకి వెళ్లిపోవడంతో, అతడు మళ్లీ సీతాపతి వైపు తిరిగాడు. "ఎందుకులే సీతాపతీ ! వొవైపున విద్యాస్థాయి యిలా దిగజారి పోతోందా, మరోవైపున శతకోటి దరిద్రాలకు అనంతకోటి ఉపాయాలు తెగ బలిసి పోతున్నాయి. అప్పటికీ పై అధికారులు ఈ పరీక్షల తతంగంలో చిల్లర మల్లర వ్యవహారాలు జరుగకుండా ఎప్పటికప్పుడు తగు జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నా రనుకో ! కానీ వాళ్ళు మాత్రం ఏం చేయగలరు చెప్పు ! నువ్వు కాపీలు జరగకుండా చూచుకోగలవు. విద్యార్థులు పరస్పరం సంప్రదింపులకు దిగకుండా చూచుకో

గలవు. కానీ ఖుర్ర గోక్కుంటే సమాధానం 'ఏ' అనీ, ఒళ్ళు విరుచుకుంటే ప్రత్యుత్తరం 'బి' అనీ, చూపుడు వ్రేలిని భ్రుకుటిపైన నిలిపి ఆలోచన నభినయిస్తే జవాబు 'సి' అనీ, పెళ్లి కూతురికి మల్లే తల బాగా క్రిందికి వంచేస్తే అన్సరు 'డి' అనీ సుస్థిరంగా ఏర్పడిపోయిన సంకేతాలను నువ్వేం చేయగలవు ?"

"వాళ్ల తిప్పలేవో వాళ్లు పడి, వాళ్ల పరీక్షలేవో వాళ్లు పాసౌతూంటే మధ్యన మీకు దిగులెందుకండీ! మీ సొమ్మేం పోయిందని ? నేనేమో యిక్కడ ఆకులు వేసేశాను. భోజనాలు చేసి వెళ్లారుగానీ లేచి రండి !" వంటగదిలోనుంచీ పిలుపు వచ్చింది.

భోజనం చేస్తుండగా సీతాపతికి కొత్త విషయాలు కొన్ని తెలిశాయి. తన ఆంగ్లభాషా పరిజ్ఞానంతో అనంతమూర్తిని ఆశ్చర్యాంబుధిలో మునకలు వేయిస్తున్న ఆఅమ్మాయి స్వయానా అతడి మరదలట! వాళ్ల నాన్నగారికి యిద్దరే కుమార్తెలట ! ఆయనగారికి ఏడెనిమి దెకరాల మాగాణి ఉందనీ, పదివేల రూపాయల రొఖ్ఖం వడ్డీ వ్యాపారంలో చేతులు మారుతోందనీ మరి మరీ నొక్కి చెప్పాడు అనంతమూర్తి.

సీతాపతి కా రోజు రాత్రి సరిగ్గా నిద్ర పట్టింది కాదు. రకరకాల కల్లోలాలకు నిలయమై ఉన్న విద్యారంగానికి సంబంధించిన తలపులు మనసులో మెదిలినప్పుడు నిద్ర పట్టకపోవడం సహజమే ! ఈనాడు విద్య ఐహికాముష్మిక సుఖాలకు సాధనంగా భావింపబడడంలేదు. ఏవో మార్పులు సాధించాలని కలలుగంటున్న విద్యావేత్తల్ని మినహాయిస్తే, మిగిలినవాళ్ల కెవరికీ ఈ విద్యను గురించిన గొడవ కాబట్టడంలేదు. ఇప్పుడు పాసు కావలసినవి పరీక్షలు. అందు కవసరమైనవి మార్కులు. ఆ మార్కులకోసం అసంఖ్యాకమైన అడ్డుదోవలు. తప్పంతా విద్యార్థులదని కొందరు. ఉపాధ్యాయులదని కొందరు వాళ్లదీ కాదు, వీళ్లదీ కాదు, విద్యా విధానందని కొందరు ! .... ఎడతెగని ఆలోచనలతో సీతాపతి తల దిమ్మెక్కిపోయింది. భోజన కాలం మధ్య మధ్యలో హరినామస్మరణలా అతడి ఆలోచనలు అప్పుడప్పుడూ అనంతమూర్తి మరదలిపైకి వెళ్లక పోలేదు. దీవిల్ని బంగారంగానూ, ఈ విద్యా వ్యవస్థ ఆ అమ్మాయిని సైతం పీడిస్తోంది ఆమెకు బొత్తిగా యిగ్లీషు రాదంటాడు అనంతమూర్తి. ఎందుకు రాదు ! ముద్దార నేర్పిస్తే ముదితలు నేర్చుకోలేని విద్యే లేదన్నారు పెద్దలు ! అలా నేర్పించడానికి చేతగాకపోతే వూరుకోవాలి గానీ, కఠినంగా వ్యవహరించడ మేం సబబు !

ఆ మరునాటి ఉదయం విద్యార్థులకు ఆందోళనకరంగానూ, వాళ్లపైన తనిఖీ చేయడానికంటూ నియమింపబడిన ఉపాధ్యాయులకు భీతావహంగానూ, మిగిలిన ప్రపంచానికి మామూలుగానూ తెల్లవారింది. రాత్రంతా నిద్రలేక జపాకుసుమాల్లా మండిపోతున్న కళ్లతో, గోడపైన వ్రేలాడుతున్న మహాత్ముడి పటాన్ని చూస్తూ లేచి కూర్చున్నాడు సీతాపతి. ఈ రోజే పరీక్ష ! పాతికేళ్ల జీవితంలో తనేనాడూ యిలాంటి పరీక్షకు లోనుగాలేదు ఏనాడూ యింతగా తొట్రుబాటు పడలేదు. తనవల్ల ఏం తప్పిదం జరిగిందని తన కీ భయం! ఈ ప్రపంచం భయస్థుడిది గాదు. పిరికివాడిది గాదు. అంతకూ యింతకూ బెంబేలుపడిపోయి దడదడలాడే గుండెతో దినదిన గండం నూరేళ్ళాయుష్షుగా బ్రతికే పిరికివాడి నిరర్థక జీవితం వల్ల లోకానికి ఒరిగే దేమీ లేదు. వాడు వాడికే బరువు. వాడు భూమికే బరువు. ఆరడుగుల బక్కపలచటి మనిషి మహాత్ముడు. ఆత్మవిశ్వాసంలో మేరు పర్వతం ఆయన ఎదుట తీసికట్టు ! నా జీవిత మంటే ఏమిటి, సత్యంతో నేను చేసిన సాధనలే గదా నంటాడు మహాత్ముడు. వెయ్యి కష్టనష్టా లెదురైనా మానవుడు సత్యపథంనుంచీ అడుగు మరల్చగూడదు. కర్తవ్యాన్ని విస్మరించ గూడదు.

గూనివాడి వెన్నెముకను సైతం నిట్ట నిలువుగా చేసి నిలబెట్టగల మహత్తర శక్తి ఆత్మవిశ్వాస పూరితమైన దృఢ నిర్ణయంలో ఉంది. దృఢ నిశ్చయానికి వచ్చిన సీతాపతి జంకు గొంకులు లేకుండా తన బాధ్యతను నిర్వర్తించడానికే పూనుకున్నాడు.

పాఠశాల ఆవరణలోని కోలాహలాన్ని చీల్చుకొంటూ తొమ్మిదీ నలభై అయిదు కల్లా మొదటి గంట మ్రోగింది. ఆఫీసు రూము దగ్గర తల వంచుకున్న సీతాపతి తనకోసం నిర్దేశింప బడిన గది లోపలికి వెళ్లిన తర్వాత తల పైకెత్తాడు. దాదాపు నలభైమంది విద్యార్థులు కొరకొర చూపులతో అతణ్ణి నఖశిఖ పర్యంతమూ పరీక్షిస్తున్నారు. సీతాపతి ప్రతి విద్యార్థినీ పరకాయించి చూచాడు ముఖాన్ని ప్రసన్నంగా ఉంచుకుని, చిరునవ్వును పెదవులపైకి తెచ్చుకుని వీలైనంత సౌమ్య కంఠంతో "సోదరులారా ! పరీక్షల్లో మీ కందరికీ విజయం చేకూరాలని హృదయపూర్వకంగా వాంఛిస్తున్నాను ... " అన్నాడు.

ఈ ఎత్తుగడ కర్థ మేమిటో తెలియక విద్యార్థులు తెల్లబోయారు. తమ విజయానికి ఈయన సల్పబోతున్న దోహదక్రియ లేవో తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలంతో వాళ్ళు సీతాపతికేసి అనిమిష నయనాలతో చూడసాగారు.

"కానీ నేను మీ కొక్కమాట మాత్రం చెప్ప దలచుకుంటున్నాను .... "

కుర్రవాళ్లల్లో కదలిక లేదు. వాళ్ళు తమ ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాల్ని సైతం బిగవట్టేసినట్టున్నారు.

"ఈనాడు మీరు విద్యార్థులు. మీరే భావి పౌరులు. ఈ దశలోనే మీలో నియమాతిక్రమణకు బీజారోపణ జరిగితే దేశం బాగుపడదు. మానవుడి శీలానికి జవాన్నీ, జీవాన్నీ ప్రసాదించేవి నీతి నియమాలు. అవి లేనినాడు మనిషి దేనితో సమానమో నేను ప్రత్యేకించి చెప్పవలసిన అవసరం లేదు. అవి మీలో పుష్కలంగా వున్నాయనే నేను భావిస్తున్నాను .... "

టంగు టంగున రెండో గంట మ్రోగింది.

"అదిగో గంట గూడా మ్రోగింది. నామాట పొల్లుగాదన్నమాట !" అంటూ చమత్కరించుకున్నాడు సీతాపతి.

ఈ నీతి బోధలుగానీ, ఛలోక్తులు గానీ విద్యార్థులకు లేశమాత్రమైనా రుచించినట్టు లేదు. ఈ

అబలసుధ
స్త్రీలసమస్తవ్యాధులకుగ్యారంటీ! ప్రదరము, ఋతుశూల, అకాలబహిష్టు, అత్యుష్ణము, గుండెదడ, నడుము నొప్పులు మొ॥ హరించి బలము నిచ్చును.
ధర. రు 3
ఇండియన్ మెడిసిన్ హౌస్
విజయవాడ - 2

* కుమారి మాత్రలు *
బహిష్టు సమయంలో అనేక బాధలు పడే స్త్రీలకుబాధలన్నీ తొలగించును పొడా: రూ. 4
స్పెషల్ : రూ. 6 అదన స్పెషల్ : 9/-
ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయండి.
P. Devee & Co (M-1) Calcutta-0. 4

హెడంజా
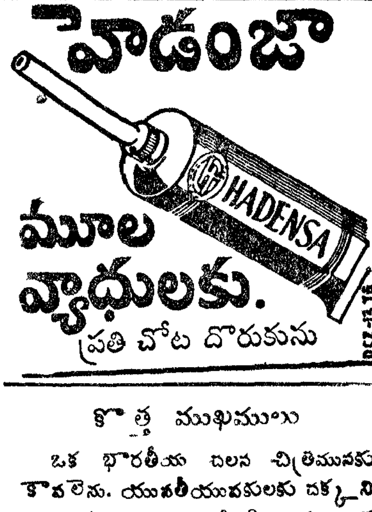

మూల వ్యాధులకు.
ప్రతి చోట దొరుకును
DCZ-1316

కొత్త ముఖములు
ఒక భారతీయ చలన చిత్రముకు కావలెను. యువతీయువకులకు చక్కని అవకాశము ఎన్నుకోబడిన తరువాత రెండుయేండ్ల కంట్రాక్టు. ఇంటర్వ్యూలు ఇండియాలో 82 కేంద్రములలో జరుపబడును. ప్రాస్ పెక్టస్ ఉచితము.
SCREENARTPRODUCTIONS
Film Producers (A-6)Amritsar

శ్రీవత్సవారి
స్కినడెక్స్
లోషను • ఆయింటుమెంటు
గజ్జి, తామర, పుండ్లు
మొదలగు చర్మవ్యాధులకు
దివ్యాంజనము
శ్రీవత్స కెమికల్స్ & డ్రగ్స్
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, మద్రాసు-30

ఇలాంటి విషయం విన్నారా?

తన శీలాన్ని షావుకారు నాశనం చెయ్యబోయాడు. తన భర్తతో జరిగిన విషయం చెప్పింది.

భర్త షావుకారుమీద తిరగబడ్డాడు. షావుకారు భర్తను నాశనం చేశాడు.

భర్త చనిపోతూ పగ తీర్చుకొమ్మని ఆజ్ఞాపించాడు. షావుకారుమీద పగ తీర్చుకోమని తన కొడుకును ఆజ్ఞాపించి, ఆమె కూడా మరణించింది.

కొడుకు ఆ షావుకారు కూతుర్నే ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నాడు.

కొడుకు తల్లి ఇచ్చిన ఆజ్ఞ నెరవేర్చాడా?

తల్లి ఇచ్చిన ఆజ్ఞ

దర్శకత్వం : చిత్రపు నారాయణమూర్తి B.A.

చూడండి!

సావిత్రి, శివాజీ గణేశన్, రంగారావు, పండరీబాయి, నంబియార్, యం. యన్. రాజం.

—నవయుగ

అంగరక్షకుడు

సరికొత్త మానవాకారం ఎక్కడినుంచీ దిగుమతి కాబడిందన్న స్వగతాలతో వాళ్ళు సీతాపతి కేసి దిక్కు చూపులు చూస్తున్నారు.

వరుసగా ఒక్కొక్క విద్యార్థినీ సమీపించాడు సీతాపతి. అక్షయతూణీరాల్లా పై కుబికియున్న జేబుల్లోనుంచీ కాగితాలను బయటకు లాగేశాడు. దస్కులో నుంచీ పుస్తకాలు వెలుపలికి తీసేశాడు. వాటిని వసారాలో పదిలపరచి ప్రత్యుత్తరాలు వ్రాయడం కోసం యివ్వవలసిన తెల్ల కాగితాలను విద్యార్థుల కందరికీ పంచిపెట్టేశాడు.

"ఇంతేనా మాష్టారూ! ఇంక మీరు చెప్పవలసిం దేమీ లేదా?" ఓ విద్యార్థి మిక్కిలి వినయంగా ప్రశ్నించాడు.

సీతాపతి మళ్లీ గొంతు సవరించుకున్నాడు. "మూడో గంట మ్రోగగానే మీ చేతికి క్వొశ్చన్ పేపర్లొస్తాయి. మీ దగ్గర కలా లున్నాయి. ఎట్టె యెదుట కాగితా లున్నాయి. ఆలోచించి బదులు వ్రాయడానికి మూడు గంటల వ్యవధి కూడా ఉంది. ఆలోచించడం మా పని గాదనీ, ఆలో చించినా లాభం లేదనీ ఉపాయాంతరాలు అవలం బిస్తే బయటికి సాగనంపడానికి నే నెలాగా ఇక్కడ ఉండనే ఉన్నాను. ...."

ఈమాట లంటూ సీతాపతి టేబులువైపు తిరిగాడో లేదో వెనుకనుంచీ ఓ విసురు బాణంలా దూసుకొచ్చింది "మీరు బొత్తిగా ఎలిమెంటరీ స్కూలుటీచరుకు మల్లే ప్రవర్తిస్తున్నారండీ మేష్టరుగారూ!"

ఐతే ఈ విసురును సరకుచేయదలచుకో లేదు సీతాపతి. అతడా వైపుకు తిరిగైనా చూడ కుండా "ఎలిమెంటరీ స్కూలు టీచరు చేతిలో ఓ పేము బెత్తం ఉంటుందన్న విషయం మనం మరచిపోకూడదు" అన్నాడు.

"అబ్బబ్బ! ఎవరోగానీ అగ్గిరాముడిలా ఉన్నా డురా బాబూ!"

ఈ నిశితోక్తి సైతం సీతాపతి గాంభీర్యానికి స్వస్తిచెప్పలేకపోయింది. "నిజాన్ని యింత త్వరగా గ్రహించినందుకు చాల సంతోషం. పనిలో పనిగా ఈ అగ్గిమీద గుగ్గిలం వేయడంవల్ల లాభం లేదని కూడా గ్రహిస్తే మరింత సంతోషం" అంటూ అతడు తుది సారిగా హెచ్చరించి కట కటాల కీవల గస్తీ తిరుగుతున్న పహారా సిపా యికి మల్లే గదిలో పచార్లు ప్రారంభించేశాడు

సీతాపతి నాడి చూచిన ఈ క్రొంగ్రొత్త వైద్య ప్రక్రియ విద్యార్థుల జబ్బుపైన అమో ఘంగా పనిచేసిందనే చెప్పాలి! ఎందుకంటే ఆ మూడు గంటల యింగ్లీషు పరీక్ష ఆశించినంత కంటే ప్రశాంతంగా పరిపూర్తి అయిపోయింది.

చివరి గంట మ్రోగిన తర్వాత కాగితాలను తీసుకెళ్లి అధికారులకు అప్పగించి, జేబు గుడ్డతో ముఖం తుడుచుకుంటూ బయటికి వచ్చిన సీతా పతికి "అభినందనలు సీతాపతీ! ఎక్కడ చూచినా

నిన్ను గురించే చెప్పుకుంటున్నారు ....'' అంటూ వరండాలోనే ఎదురయ్యాడు అనంతమూర్తి.

"అప్పుడే మన కీర్తి దశ దిశలకూ విస్తరిల్లిందన్నమాట !'' అంటూ సీతాపతి విజయగర్వంతో నవ్వేశాడు.

ఐతే కలకాలం నుంచీ ఉన్న జబ్బు ఒక్క రోజుతో, ఒక్క చిట్కాతో అంతరించేది గాదు. కర్ఫ్యూ అమల్లో వున్న ప్రాంతంలో చెదరు వాటుగా జరిగే సంఘటనల్లాగా, సీతాపతి విజయ గర్వాన్ని సవాలుచేస్తూ చిన్నచిన్న కల్లోలాలు కొన్ని చెలరేగుతూ వచ్చాయి. ఓ విద్యార్థి మాటకు మాట రెట్టించి 'చూడు నీ గతి ఏమవుతుందో' అన్నంతగా విజృంభించాడు. మరొక విద్యార్థి తన తండ్రి గారి హోదా ఏమిటో సూచించి, తన జోలికి రావడం కొరివితో తల గోక్కోడమే నని హెచ్చరించాడు. ఇంటికి వెళ్లి చొక్కా తీయగా, వెనుక భాగాన సిరా డాగులు కనిపించి పరిహసించేవి. జాగ్రత్తగా మసలుకోకపోతే కష్టనష్టాలు తప్పకపోవచ్చునని తోడి సూపర్వైజర్లు పిరికిమందు నూరి పోసేవారు. ఎదురీతకు పూనుకోనే గూడదు ! పూనుకున్న తర్వాత అది అడుగడుగునా దృఢ సంకల్పాన్ని బీటలు కొట్టడానికే ప్రయత్నిస్తుంది. ఇంతలో మొండి తెగువ అంతలో అధైర్యం. ఈ వెలుగు చీకట్ల మధ్య తారట్లాడుతున్నాడు సీతాపతి. చూసినా చూడనట్టు వూరుకుని, పబ్బం గడిచిందంటే గడిచిందనుకొని తిరిగి వెళ్లిపోక తన కీ లేనిపోని పట్టింపులు అనవసరమేమో నని గూడా అతడు తలపోసి చూశాడు. కానీ తీరా గదిలోకి వెళ్లిన తర్వాత కళ్లఎదుట జరుగుతున్న తప్పుకు ఒప్పుదల ప్రకటించలేకపోయేవాడు సీతాపతి. ప్రతిఘటించి, అది జరుగకుండా చూచేదాకా అతడి నరనరాల్లో రక్తం జివ్వు జివ్వున పరుగులు వారేది. పరీక్ష ముగిసి గదిలోనుంచి బయటపడినప్పుడల్లా గండం గడిచి గట్టెక్కినట్టే ఉంది అతడి పరిస్థితి !—ఇంక భయంలేదు ఇక్కడెక్కడో అనంతమూర్తి తనకోసం వేచిఉంటాడు. కిష్కింధా రాజ్యంలో సుగ్రీవుడికి ఋష్యమూక పర్వతం ఎలాంటిదో, ఈ రామన్న పేటలో అనంతమూర్తి ఆశ్రయం తన కలాంటిది !

మూడు రోజు లిలాగే గడచిపోయాయి. అసిధారావ్రతం నిరాటంకంగా పూర్తి కాబోతున్నందుకు సీతాపతి మనసులో ఓ వైపున సంతోష వీచికలు పొరాడుతున్నాయి. మిగిలిఉన్న ఒక్క రోజు గూడా ప్రశాంతంగా గడిచిపోతే తనీ విషమ పరీక్షలో కృతార్థుడైనట్టే ! రామన్నపేట కొక నమస్కారం పెట్టి బ్రతుకుజీవుడా అనుకుంటూ ఆరుగంటల బస్సులో నే వచ్చిన దారి పట్టవచ్చు ....

కానీ విధి విధానంలోని వైచిత్ర్యమంతా మానవుడు అనుకున్నట్టుగా జరగక పోవడంలోనే వుంది. గతాన్ని వర్తమానాన్ని చూచే రెండు కళ్లు మాత్రం ఉన్నాయి మానవుడికి ! భవిష్యత్తులోకి చూడగల మూడో కన్ను అతడికి ప్రసాదింపబడలేదు. అందువల్ల కాలం కడుపులో దాగివుండి, హఠాత్తుగా తన దారి కడ్డం రాగల క్లిష్ట సమస్యలను గురించి అతడు ముందుగానే వూహించలేడు.

రాత్రి భోజనాలైన తర్వాత అనంతమూర్తి సీతాపతిని డాబామీదికి తీసుకెళ్లాడు. పుచ్చపువ్వు లాంటి వెన్నెల్లో మిత్రు లిద్దరూ తాంబూలం సేవిస్తూ చాపపైన కూర్చున్నారు. ఏదో లోకాభిరామాయణంతో కాలహరణం జరిగిపోతుండగా ఉన్నట్టుండి అనంతమూర్తి ముఖ్యమైన విషయం లోకి వచ్చాడు—

"చూడు సీతాపతీ ! బెండకాయ గానీ, బ్రహ్మచారి గానీ ముదిరిపోకూడదని చెబుతారు. సాధారణంగా నూటికి తొంభైతొమ్మిదిచోట్ల ముదిరి పోనివ్వరు నీకు పాతికేళ్లొచ్చాయి. నీ పెళ్లి విషయంలో మీ నాన్నగా రెందుకు ముభావంగా ఉండి పోతున్నారో నాకు తెలియదు. బహుశా మంచి సంబంధం కుదరకపోవడంవల్లనే గావచ్చు. నా ఎరుకలో ఓ సంబంధం ఉంది. చల్లకు వచ్చి ముంత దాచుకోవడ మెందుకు ! అమ్మాయిని నువ్వు చూస్తూనే ఉన్నావు. వాళ్లక్కయ్య చెప్పినట్టు హేమ రూపంలోనే గాదు, గుణంలో కూడా బంగారంలాంటి పిల్ల. నీ కిష్టమైతే మా మామగారిని ఒప్పించే భారం నాది !''

కర్ణ కఠోరమైన వివిధారావాల మధ్య నుంచి శ్రావ్యమైన సంగీతం ప్రారంభమైనప్పుడు కలిగే అనుభవం ఎలాంటిది ? సీతాపతి అలాంటి అనుభూతికి లోనయ్యాడు పది పదిహేను రోజులుగా ఈ పరీక్షల గొడవల్లో పడి మిగిలిన ప్రాపంచిక విషయాలను విస్మరించాడు గానీ, లేకుంటే యిది ఈపాటి కెప్పుడో తన మదిలో మెదిలి ఉండవలసిన వూహ ! జీవిత గ్రంథంలో ఎంతో రసవత్తరమైన ప్రకరణం వివాహం ! అందులోనూ హేమ లాంటి అందమైన అమ్మాయితో ! అంతకంటే కావలసిందేముంది ?

"తొరవాలేదు సీతాపతీ ! నిదానిగా ఆలోచించుకోవచ్చు నువ్వు. తొందరేమీ లేదు'' అన్నాడు అనంతమూర్తి.

తీయటి తలపుల్లో తేలిపోతూ సీతాపతి క్రిందికి దిగి వచ్చాడు. ఫ్లాస్కు తీసుకుని నడవ గదిలోకి వెళ్తున్న ప్రభావతి అతనికి హాల్లో ఎదురైంది "ఈవేళప్పుడు ఫ్లాస్కుతో ఏం పని పడిందండీ ?'' అంటూ పలుకరించాడు సీతాపతి.

నవ్వును చీర చెరగులో దాచుకుంటూ ఉపక్రమించింది ప్రభావతి. "అంతా మీ బడి పంతుళ్ల మహిమే ! పది పదిహేను మంది పంతుళ్లు ఒకటిగా చేరి ఓ పెద్ద పగలరాతి గుండంత చదువును పైకెత్తి విద్యార్థి తలపైన మోపేస్తారు. "చదివితే చదువుకో. లేకుంటే మానుకో. నువ్వే మౌతే మాకేం కావాలి. పరీక్షల్లో మాత్రం బోలెడన్ని మార్కులు రావాలి'' అంటారు. విద్యార్థులేం చేస్తారు పాపం ! కుర్ర సన్యాసులు అయినటీ నీళ్లన్నీ త్రాగి, రాత్రంతా జాగరణచేసి ఆరోగ్యాలు పాడుచేసుకుంటారు. కానీ పాపాలు వూరికే పోవు సుమండీ ! అందుకు గాకపోతే బడి పంతుళ్లకు యింటినిండా ఆడపిల్లలు పుట్టడం మరెందుకు ?''

అప్పుడే మెట్లుదిగుతున్న అనంతమూర్తి "ఐతే మీ నాన్నగారు బడిపంతులు కారే !'' అంటూ సంశయం వెలిబుచ్చాడు

మొదటివాడు: మామామకు బ్రహ్మచెముడు అందుచేతనే చావకుండా ఉన్నాడు.

రెండవవాడు: అదేమిటిరా, చెముడుకు చావుకు సంబంధం ఏమిటిరా?

మొ. వా. అదేరా. బ్రహ్మచెముడు కనుకనే యమధర్మరాజు ఎంత పిలిచినా మామామకు వినిపించడంలేదు.

పి. వి. భారత్ రావు (కటకం)

"కాకపోవడం వల్లనే ఆయనకు ముచ్చటగా మేము యిద్దరం మాత్రమే పుట్టాము ....''

"పోనీలెండి ! మంచిపని చేశారు !''

భార్యాభర్తల్ని వాళ్ల వాగ్వాదానికి వాళ్లని వదిలిపెట్టి సీతాపతి ఆ వ్యవధిలో నడవ గదిలోకి చూచాడు. అమ్మ దొంగా ! చదువుతున్నట్టు నటిస్తూ హేమ తనవైపు ఓర చూపులు సంధిస్తోంది.

సీతాపతి పెదవులపైన లీలగా ఓ చిరునవ్వు మెరిసింది.

ఆనందలాస్యం సలుపుతున్నట్టు కనురెప్పలు సంచలించిపోతుండగా హేమ సిగ్గుపడిపోయింది.

సింగారానికి నిగ్గులు సంతరించిపెట్టే సిగ్గులో హేమ మరింత అందంగా ఉంటుంది—అనుకుంటూ తన కోసం ప్రత్యేకింపబడినగదిలో ప్రవేశించాడు సీతాపతి

అతడి వెనువెంటనే లోపలికి వచ్చేశాడు అనంతమూర్తి. "ఓ చిన్న విషయం చెప్పడానికి మరచిపోయాను సీతాపతీ !'' దగ్గరగా వచ్చి అదొక రహస్యంలాగా చెబుతున్నాడు అనంతమూర్తి. "మరేం లేదు ! ఇంతవరకూ జరిగిన పరీక్షలన్నీ బాగా వ్రాశావని చెబుతోంది హేమ. వ్రాసే ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఆరోజు నేనేదో మాట వరుస కన్నాను గానీ ఇంగ్లీషులోనైనా ఆమెకు పాసు మార్కులు రాకపోవు పేజీలకు పేజీలే కంఠస్థం చేయడం ఆమెకు ఉగ్గుపాలతో వచ్చిన విద్య. ఎటొచ్చీ సోషల్ స్టడీస్ ఒక్కటే ఆమెను పట్టిచూచే సబ్జక్టు ! రేపు ఉదయం సోషల్ స్టడీస్ పరీక్ష గదా ! అందులో నీ సాయం కాస్త అవసరం !''

"నేను చేయగల సాయ మేముంది అనంతమూర్తి !'' నివ్వెరపడిపోతూ అడిగాడు సీతాపతి.

"ఆ సందేహం నీ కనవసరం ! హేమ కూర్చునే గదిలో నిన్ను వేయించే పూచీ నాది'' అంటూ తుర్రున బయటికి జారుకున్నాడు అనంతమూర్తి.

ఎవరి అండదండల వల్లనైతే గడచిన రెండు మూడు రోజుల నుంచీ వూబిలో దిగబడిపోకుండా తనను తాను రక్షించుకో గలిగాడో ఆ అనంతమూర్తి

మూలంగానే తనొక ధర్మసంకటంలో తగులుకో వలసి వస్తుందని సీతాపతి ఎలా వూహించగలడు ? కవాటాలు బిగించి ముంత పొగ బెట్టినా సీతాపతి కింతటి బాధ కలిగేది కాదు. ఈ అనంతమూర్తి ఎంతకైనా తగును ! ఇతగాడు తా నింటిదగ్గర బయ ల్దేరక మునుపే తనను అతిధిగా బుక్ చేసేశాడు. వొరపుతున్న ఆతిధ్య మర్యాదలకు వెనుక ఓ గొప్ప ప్రయోజనాన్ని పదిలపరిచాడు. ఇంత చేసీ తన దంతా నిష్కామ కర్మలాగా పోజులు పెట్టాడు. అంబుల పొదిలోనుంచి ఎప్పు డెప్పుడు ఏయే అస్త్రం పైకి తీయాలన్న రహస్యం ఇతనికి తెలిసినట్టు మరొకరికి తెలియదేమో !

ఎలాగైతేనేం మధుర స్వప్నాలతో తెల్లవార వల సిన రాత్రిని కలత నిద్రతోనూ, పీడ కలలతోనూ నింపి పుణ్యం కట్టుకున్నాడు అనంతమూర్తి. స్నాన పానాలైన తర్వాత మామూలు ప్రకారం మిత్రుణ్ణి తీసుకెళ్ళి పాఠశాల ఆవరణలో దిగబెట్టాడు. ఇంటి దగ్గర గానీ, త్రోవలో గానీ సోషల్ స్టడీస్ పరీ

అంగరక్షకుడు

క్షకు తాను చేయవలసిన తోడ్పాటును గురించిన ప్రసక్తి పొడసూపకపోయేసరికి అనంత మూర్తి ఆ విషయం మరచిపోయి ఉండవచ్చునని సీతాపతి సంబరపడిపోయాడు. కాని గదిలో అడుగు పెట్ట గానే ఆ సంబరం పటాపంచలై పోయింది. అన్నాడా, అన్నంతపనీ చేయగలిగినవాడీ అనంతమూర్తి ! వేలి ప్రేళ్ళు వంచుకుని, పగడాల్లాంటి ఎర్రటి గోళ్ళలో ప్రతిబింబాలు చూచుకుంటూ, ఓ మారుమూల డస్కులో ఆసీనురాలై ఉంది హేమ !

ఇప్పటి కింకా పోలేదు గానీ అనంతమూర్తి పథకం ప్రకారం హేమ కాపీ కొట్టడానికి ప్రారం భిస్తే తనకు మతి పోవచ్చు ననుకున్నాడు సీతాపతి.

పరీక్ష ప్రారంభమైంది.

సీతాపతి గుండె — వేగం హెచ్చించి కొలిమి తిత్తిలా రొప్పుతోంది.

అరగంట గడిచింది.

హేమను ఓ కంట కనిపెడుతూనే ఉన్నాడు సీతాపతి.

ఎప్పుడు పరిచిందో గానీ, హేమ డస్కుపైన చేతిగుడ్డను పరిచింది. దానిపైన కుట్టిన పువ్వుల్ని పిందెల్నీ అప్పుడప్పుడూ అలవోకగా పరిశీలించి చూస్తోంది.

సీతాపతికి మతి పోయింది.

హేమ దారి చూపించింది. ఈ దారి వెంట మరికొందరు నడిచినా నడవగలరు. గలరేమిటి ! హేమ కూర్చున్న డస్కుకు నేరుగా ఎడమ వైపు వరుసలో కూర్చున్న ఓ సాయిబుల కుర్రాడు బాహాటంగానే కాపీ సాగించేస్తున్నాడు.

ఉల్లిపొరలాంటి సిల్కు లాల్చీ క్రింద మెలి దిరిగిన కండరాలతో మిసమిస లాడిపోతున్న ఆ సాయిబుల కుర్రాడు తడిపొటి గోడను కుమ్మే ప్రాయపు కోడెదూడలా ఉన్నాడు. చిన్నచిన్న నొక్కులతో నిగనిగ లాడుతున్న క్రాపింగు వాడిది. సన్నగా చుర కత్తుల్లా మొన దేలిన మీసాలు వాడివి. వాడి వాలకంలో సీతాపతి అన్న వ్యక్తి ఒక్కడు అక్కడ కుర్రాళ్లపైన అజమాయిషీ చేస్తున్నాడన్న స్పృహే ఉన్నట్టు లేదు. మాటి మాటికీ ఆన్సర్ పేపర్లలో దాచుకున్న కాగితాన్ని చూచుకుంటూ అతడు శరవేగంతో కాపీ చేసేస్తు న్నాడు....

ఆలోచిస్తూ కాలం గడపడానికి అది సమయం గాదని సీతాపతికి తెలుసు. ఇప్పుడు తనేదో ఒక పరిష్కారమార్గాన్ని అవలంబించాలి. ఆ అవలం బించడం గూడా నిమిషాల్లో జరిగిపోవాలి నాలుగు క్షణాలపాటు ఒకచోట నిశ్చలంగా నిల్చున్నాడు సీతాపతి—జీవితం ఒక ప్రశ్నాపత్రం. ఇందులో ఏ ప్రశ్నకైనా ఛాయిస్ ఉంది గానీ, నీతికి సంబంధించిన ప్రశ్నకు లేదు. ఈ ప్రశ్న కింత దూరం సదుత్తరం వ్రాసుకుంటూ వచ్చి, ఈ క్షణాన ఎర్ర సిరాతో దీనిని చివరంటా కొట్టే వేయడం తన చేతనయ్యే పని కాదు ....

అడుగు ముందుకే వేశాడు సీతాపతి.

"ఈ డిజైను చాలా బాగుంది ! వేసింది నువ్వేనా అమ్మాయ్ ?"

"ఆ. అ .... అవునండి ! న్నే ... నేనే వేశాను"

హేమ కంగారుపడిపోయింది. ఆమె కళ్ళల్లో భయం తెరలు తెరలుగా కదిలిపోతోంది.

సీతాపతి చేతిగుడ్డతోబాటు దాని క్రింది కాగితాన్ని గూడా చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. కాగి తాన్ని పాంటు జేబులో వడేసి, సాయిబుల కుర్ర వాడి వైపు తిరిగాడు.

"అబ్బాయ్ ! నువ్వు కాస్త లేచి నిలబడగలవా బాబూ !"

ఆ విద్యార్థి ముఖాన కత్తివేటుకు నెత్తురు చుక్క లేదు.

వాడి గుప్త నిక్షేపాన్ని సైతం సీతాపతి తన పాంటు జేబులోకి లాగేశాడు. ముఖ భంగిమలో

(62 వ పేజీ చూడండి)

అజీర్ణ బాధను మీ వ్యాపారానికి అడ్డు రానీయ్యకండి

హ్యూలెట్స్ మిక్శ్చర్
భోజనానంతరం అజీర్ణాన్ని నివారించి
కలిగే కడుపు నొప్పిని
పూర్తిగా పోగొడుతుంది

కడుపులో మంటపుట్టించే అమ్లములనుంచి రక్షించి కడుపు నొప్పిని అతి శీఘ్రంగా తగ్గిస్తుంది. ప్రపంచ మంతటా 80 ఏళ్లబట్టి డాక్టర్లు సిఫారసు చేస్తున్నారు.

పిల్లలకు : పిల్లల కడుపునొప్పులకుకూడా హ్యూలెట్స్ మిక్శ్చర్ దివ్యంగా పనిచేస్తుంది.

అజీర్ణ వికారములకు నల్లమందు కలిపిన హ్యూలెట్స్ మిక్శ్చర్ వాడండి.

ఏ జె. హ్యూలెట్ & సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
86/A, నైనియప్పనాయక్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-3

JWT-CJH-1120

అంగరక్షకుడు

(14వ పేజీ తరువాయి)

పెట్టుదలను వ్యక్తం చేస్తూ, చూపులతో హెచ్చరికలు పలుకుతూ అతడు మళ్లీ గదిలో గస్తీ ప్రారంభించేశాడు.

* * *

పరీక్ష ముగిసిన తరువాత సీతాపతి అనంతమూర్తి కోసం/ పాఠశాల నలుమూలలా కలయ వెదికాడు. ఏదో పని ఉన్నవాడిలా గేటు దగ్గర కొచ్చి నిల్చున్నాడు. అరగంట సేపు వేచి చూశాడు గానీ, అనంతమూర్తి పొలకునమాత్రం కాన రావడంలేదు. హతాశుడై పోయి, తిరిగి వెళ్లి ఆఫీసు రూములో ఎదుట బెంచిపైన కూర్చున్నాడు. మనస్సు సరిగాలేక ఉదయం టిఫిను గూడా సరిగ్గా వేయలేదేమో, సీతాపతి కడుపులో కొక్కులు ప్రత్యుతున్నాయి. నిస్సహాయకరమైన ఆ దుర వస్థలో సీతాపతి కళ్లల్లోనుంచి దుఃఖం తొంగి చూచింది. స్కూలు జవానుచేత అరడజను అరటి పళ్లు తెప్పించుకుని, యిన్ని మంచినీళ్లతో సహా వాటిని ఉపాహారంగా స్వీకరించి అతడు మధ్యాహ్న భోజనం ముగించాడు. రెండుకు ప్రారంభమైన చివరి పరీక్ష నాలుగు గంటలకే ఆఖరై పోయింది. ఆ చివరి క్షణాన అనంతమూర్తి కోసం అన్వేషణ కొనసాగిస్తున్న సీతాపతి చూపుల్ని గనుక టెస్టు ట్యూబులో పెట్టి పరీక్ష చేస్తే, వాటిలో సగానికి పైగా ఉన్మాద ఛాయలు పొడగట్టేవి. అనంతమూర్తి తనపై యిలాంటి దారుణమైన ప్రతీకారాన్ని తీసుకోగల డనుకోలేదు సీతాపతి! మానవుల్లో యింతగా స్వార్థపరత్వం దాగివుందని అతడు భావించి ఎరుగడు. అమ్మో, ఎంత తీయగా మాట్లాడాడు అనంతమూర్తి! అప ద్బాంధవుడి పాత్రకు శక్తివంచన లేకుండా న్యాయం చేకూర్చాడు. కానీ అంతలో మేకప్ చెదిరిపోగా అసలు బండారం బయట పడిపోయింది. అతడి చేతిలో తనొక ఉపకరణంగా మెలగగలడని ఆశింప గలిగినంతవరకూ అతడు తనకు రక్షణ నిచ్చాడు. ఆ ఆశ అడియాస అయిన మరు క్షణం నుంచీ తనను శిక్షకు గురి చేసేశాడు. ఓయీ అనంతమూర్తి! నువ్వు స్నేహితుడివి గాదు. గోముఖ వ్యాఘ్రానివి నువ్వు!

తోటి మానవుల పట్ల విశ్వాసాన్ని సీతాపతి మొదలంట తెగగోసేశాడు. భగవంతుడి దయను అంతిమ శరణ్యంగా స్వీకరించాడు. తెగువతో రోడ్డు పైకి వచ్చేశాడు. సందు గొందుల్లో పడి పది నిమిషాల్లో అనంతమూర్తి యిల్లు చేరుకున్నాడు

ఇంటిలోపల ఏ మూల నుంచి గానీ అలికిడి వినరావడం లేదు.

గదిలో వంకీకి తగిలించిన చేతి సంచీ తీసుకుని హాల్లోకి వచ్చాడు సీతాపతి.

"అదేమిటండీ మేష్టారూ! కాఫీ అయినా తీసుకోకుండా వెళ్లిపోతారా." కాళ్లకు చుట్టుకున్న తీగలా అడ్డు తగిలింది హేమ. ఆమె తల పైకెత్తి సీతాపతి ముఖంలోకి చూడటంలేదు. విరాదరణకు పాత్రురాలైన ముగ్ధ నాయికలా విన్నబోయిన వదనంతో నేల వైపు చూస్తోంది.

"చూడు హేమా! మానవుడన్న తరువాత ఓ నియమానికి అంటిపెట్టుకోక తప్పదు. నాలోని దౌర్బల్యం అదే! కఠినంగా ప్రవర్తించి నీ మనసుకు నొప్పి కలిగించాను. నిజం చెప్పు హేమా! నీకు నాపైన కోపంగా ఉందికదూ?"

హేమ కళ్లల్లో కన్నీళ్లు గిర్రున తిరుగుతున్నాయి. "మీ పైన కోపగించుకోడానికి నేనెవర్ని మేష్టారూ?" హేమ కంఠం గూడా గద్గదికమై పోతోంది.

సీతాపతి హృదయం ద్రవించిపోయింది ఇంతగా ఆ లేత మనసును వ్యాకుల పరచిన తర్వాత తనపైన కోపగించుకునే హక్కును హేమకు ప్రసాదించకపోవడం అన్యాయమని గూడా అనిపించింది.

"సెలవిప్పిస్తే వెళ్లొస్తాను హేమా!" అన్నాడు సీతాపతి.

"వెళ్లిరండి మేష్టారూ!" అంది హేమ. అంతటితో ఆగిపోకుండా వీధి గుమ్మం దాకా వెన్నంటి వచ్చింది. "ఓ అయిదు నిమిషాలు ఆగలేరా మేష్టారూ! అక్కయ్య కొళాయి దగ్గరికి వెళ్లింది. వచ్చాక చెప్పి వెళ్లగూడదూ?"

"పరవాలేదులే హేమా! రాగానే, వెళ్లిపోయానని చెప్పు ...."

సీతాపతి నడవడం లేదు. పరతెంచి పోతున్నాడు. వీధుల్లో విద్యార్థుల కలకలం, సందు మొగలోనుంచీ 'అగ్గిరాముడూ!' అన్న కేక, సిమెంటు రోడ్డుపైన బూట్ల టకటకలు యిన్నింటికి తోడు సీతాపతి మనసులో గూడు కట్టుకొన్న భయం—అన్నీ ఒకటిగా కలిసి అతణ్ణి ముందుకు తరుముతున్నాయి.

ఈ గగ్గోలుతో కలిసి ఉన్నట్టుండి ఓ పిలుపు గూడా వినిపించింది—

"మేష్టారూ! ఆగండి మేష్టారూ!"

సీతాపతి వెనుదిరిగి చూచాడు. పిలుస్తున్న వ్యక్తి మరొకడూ, మరొకడూ కాదు. సాక్షాత్తుగా ఆ చురకత్తి మీసాల సాయిబుల కుర్రవాడు!

సీతాపతి ఒళ్లంతటా ముచ్చెమటలు పోసేశాయి. గుండె ఆగిపోయినంత పనైంది. అతనీసారి పరుగే లంకించుకున్నాడు.

వెంబడిస్తున్న సాయిబుల కుర్రాడేమయ్యాడో సీతాపతికి తెలియదు. అయిదు నిమిషాలు గడిచీ గడవక ముందే అతడు బస్సు స్టాండులో ఉన్నాడు. సమయానికి ఓ బస్సు కదలడానికి సిద్ధంగా ఉంది కాయాన్ని ఖాళీగా ఉన్న ఫ్రంటు సీటులోకి చేర వేసి సీతాపతి చుట్టూరా కలయజూడ సాగాడు

ఒకటి రెండు నిమిషాలు నిరపాయంగా గడిచి పోయాయి. మూడో క్షణాన రోడ్డుపైనుంచి బస్సు స్టాండులోకి వస్తున్న జన సమూహంలో సీతాపతి కంటికి మళ్లీ అపాయం దృగ్గోచరమైంది. అవే చురకత్తి మీసాలు! అదే నొక్కుల క్రాపింగు! వాడే వీడు! వచ్చేస్తున్నాడు ..

సీతాపతి చేతలుడిగి శిలా విగ్రహమై పోయాడు.

ఇచ్చవచ్చినంత సేపు సీతాపతితో దాగుడు మూత లాడుకున్న అపాయం చిట్టచివరకు అతని ఎదుటకు రానే వచ్చింది. వచ్చిన అపాయం పల్లెత్తి పలకరిస్తోంది—

"నమస్కారమండి మేష్టారూ!"

సీతాపతి మనో వీధిలో నాథూరాం గోడ్సే ప్రత్యక్ష మవుతున్నాడు

"తోడుగా ఉండి మిమ్మల్ని బస్సు ఎక్కించ మన్నారు ...."

"య్యె ... య్యెవరు?"

"అనంతం మేష్టరుగారు ..."

సీతాపతి తన చెవుల్ని తానే నమ్మలేకపోయాడ

"ఈ చీటీ గూడా యిమ్మన్నారు ...."

సీతాపతి చీటీ అందుకున్నాడు.

"ప్రియమైన సీతాపతీ!

"వూళ్లో మా నాన్నగారికి జబ్బుగా ఉందని మనిషి వచ్చాడు. నీతో చెప్పి వెళ్దామని స్కూలుకు వస్తూండగా మధ్యలో ఈ కుర్రాడు కనిపించాడు. పహిల్వాను లాంటి యీ కుర్రాడిని నీకు కాపుదలగా నియమిస్తున్నాను. వూరికి వెళ్లగానే జాబు వ్రాస్తావుగదూ ...."

"ఉదయం ఏదో చిన్న పొరబాటు జరిగి పోయింది మేష్టారూ ... కుర్రాడు మళ్లీ ప్రారంభించాడు.

ఒక్క పెట్టున సీటుపైన నిటారుగా కూర్చోగలిగాడు సీతాపతి. "ఇదిగో అబ్బాయ్! పొరబాట్లు మానవులకు సహజం. నువ్వు నిర్భయంగా యింటికి వెళ్లిపోవచ్చు నే నెప్పుడో కాగితాన్ని చించి గాలికి వదిలేశాను ...."

బస్సు కదిలింది.

కదిలిన బస్సుతోబాటు సీతాపతి ఆలోచనలు గూడా కదిలాయి. తొందరపడి అనంతమూర్తి అంతర్యాన్ని అపార్థం చేసుకున్నందుకు సీతాపతి కించపడిపోయాడు. పడిపోతూ తన పర్సనల్ రిజిష్టరులో యిదివరకే నమోదు చేసుకున్న అంశాల పైన ఎర్రగీటు వేసి, అప్పటి కప్పుడే కొత్త వివరాలను గుర్తించి ఉంచుకున్నాడు — అనంతమూర్తి అమృత హృదయుడు. అతడి యిల్లాలు ఉత్తమ గృహిణి. హేమ—తన హృదయంలో ప్రేమదీపాలు వెలిగించిన లేమ! చివరకు చురకత్తి మీసాల సాయిబుల కుర్రవాడు గూడా వినయ విధేయతలు గలిగిన బుద్ధిమంతుడు. ఏమిటో అనుకున్నాడు గానీ రామన్నపేట చాలా మంచి వూరు...

రామన్నపేటను వెనక్కు నెట్టుకుంటూ బస్సు ముందుకు పరుగిడుతోంది! ★

ఉపాధ్యాయుడు—'మదర్ టంగ్' అంటే ఏమిటిరా, గోపీ?
గోపీ—తల్లి నాలుక సార్.
సి. ఆదిశేషయ్య (నెల్లూరు)